

Otthonunk

Veresegyház Erdőkertes

1. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM, 2022. ÁPRILIS

SZOBORPARK

Veresegyház élő lelkiismerete

Látványos képeskönyvet, fotódokumentációt készített Lethenyei László fotográfus, aki Veresegyház elmúlt egy esztendejének legfontosabb eseményeit képes, színes feldolgozásban foglalta össze a kiadványban, és ezáltal egy valódi, csodálatos értéket teremtett minden itt élő ember számára. (4-5. OLDAL)

A kis herceg Veresen: Igazán jól csak a szívével lát az ember

A Veresi Ifjúsági Színház harminc fiatal színjátszója március 28-án mutatta be Antoine de Saint-Exupéry A kis herceg című művét Ácsné Csáki Ildikó rendezésében. Legközelebb Erdőkertesben láthatják őket május 6-án mindazok, akik szeretnének egy szép, az élet nagy kérdéseit felszínre hozó előnyben részesülni.

(6. OLDAL)

Régióink a békét és a biztonságot választotta

Régióink lakossága a békét és a biztonságot választotta, nemet mondott a káoszra, az acsarkodásra, az elvek nélküli hatalmi törekvésekre – fogalmazott Tuzson Bence, térségünk országgyűlési képviselője, aki meggyőző főlényel kapott újabb négy évre mandátumot, így továbbra is ő képviseli érdekeinket az Országgyűlésben.

(7. OLDAL)

Épül a bölcsőde, folytatódó erdőkertesi fejlesztések

Várhatóan szeptember 1-jén nyílik meg az új református óvoda, a bölcsőde építését pedig még ebben az évben elkezdjük – közölte Pásztor László polgármester, aki az Erdőkertesben folyamatban lévő és a településen tervezett újabb fejlesztésekről egyeztetett Tuzson Bencével, térségünk országgyűlési képviselőjével.

(12. OLDAL)

Országgyűlési képviselők választása (2022. április 3.)

PEST MEGYEI 5-ÖS SZÁMÚ EGYÉNI VÁLASZTÓKERÜLET

1. Tuzson Bence

FIDESZ-KDNP

Nyilvántartásba véve: 2022. február 17.

Képviselő

Leadott szavazatok száma: 34390 Összességében: 46,30%

2. Dorosz Dávid

DK-JOBBIK-MOMENTUM-MSZP-
LMP-PÁRBESZÉD

Nyilvántartásba véve: 2022. február 17.

Leadott szavazatok száma: 31228 Összességében: 42,04%

3. Kovács Mátyás

MI HAZÁNK

Nyilvántartásba véve: 2022. február 24.

Leadott szavazatok száma: 3499 Összességében: 4,71%

4. Bürger Zoltán

MKKP

Nyilvántartásba véve: 2022. február 28.

Leadott szavazatok száma: 2801 Összességében: 3,77%

5. Kovács Roxána

MEMO

Nyilvántartásba véve: 2022. március 6.

Leadott szavazatok száma: 1274 Összességében: 1,72%

6. Lőrincz László

VD

Nyilvántartásba véve: 2022. március 6.

Leadott szavazatok száma: 624 Összességében: 0,84%

7. Szuchányi Gábor

NORMÁLIS PÁRT

Nyilvántartásba véve: 2022. március 6.

Leadott szavazatok száma: 462 Összességében: 0,62%

Választókerületi adatok

Feldolgozottság: 100,00%

Névjegyzékben szereplő választópolgárok száma: 97639

Ebből máshova átjelentkezett: 1608

Külképviselőre jelentkezett: 1044

A szavazókörben megjelent választópolgárok száma: 72672

Átjelentkezéssel és külképviselőten szavazók beérkezett borítékjainak száma: 2390

Szavazó választópolgárok száma összesen: 75062

Urnában és beérkezett borítékokban lévő szavazólapok száma: 75013

Érvénytelen szavazólapok száma: 735 (0,98%)

Érvényes szavazólapok száma: 74278 (99,02%)

Forrás: Nemzeti Választási Iroda

A Nemzeti Választási Iroda
honlapján elérhető adatokat
a QR-kódot beolvasva
tekinthetik meg olvasóink.

Tavaszi hangulatképek

Kicsit szeszélyesebben bánt velünk az idei tavasz, mint szeretnénk volna, húsvétkor például a felhők is megöntözték bennünket – ők sem akartak kimaradni a kereszténység legnagyobb ünnepéből, illetve az ahhoz kapcsolódó népi hagyományokból –, így tehát nemcsak mi, férfiak locsoltuk meg a hölgyeket, lányokat, asszonyokat, édesanyákat, hanem jutott nekünk is az égi áldásból. Érdekes azonban, hogy az ünnepkörhöz tartozó szokások egy része mennyire megváltozott, vagy – rosszabb esetben pedig – el is tűnt, elkallódott valamerre az elmúlt évtizedekben, évszázadokban. Mert az ugyan afféle megszokott dolog, hogy igen, húsvéthétfőn a férfiak locsolkodni mennek, no de húsvétkedden manapság már nem kell viselniük a közben elkövetett „túlkapásaik” következményeit. Ha netán vödörrel állítottak volna be, még ha csak viccből is, valahová, valakihez, aki nem túlságosan örvendezett volna emiatt...

Néhány évvel ezelőtt például a szemtanúja voltam – még ha jegyzőkönyvi feljegyzés nem is készült az esetről –, amikor nagyvárosi fiúk a kútról telemert nagy vizesvödörrel állítottak be osztályfőnökükhöz locsolóverset mondani. Csak merészelt volna szegény tanárnő ellenkezni a néphagyománnyal... – Remek pedagógus volt – Isten nyugosztalja! –, és kiválóan vette az akadályt, csak annyit kért diákjaitól, várják már meg, hogy átöltözzön, és ne bent a szobában locsolják meg, hanem kint, a teraszon. Abban az évben bizony nagyon kellemes, meleg, szinte már nyáriás húsvétunk, tavaszunk volt.

A húsvétkezd azonban még nagyanyáink és nagyapáink korában is a visszalocsolás napja volt. „Nem mertek a legények a falun végigmenni dolgozni, a kerten szöktek el a mezőre. Végigálltak a lányok az utat két oldalról. Ahogy jött a kocsi a férfi vagy a legény az ráfizetett” – olvashatjuk egy 1976-ban készült néprajzi feljegyzésben.

Persze, ahogy így elképzelem a rakott szoknyásan, nagy vödörrel az út két oldalán felsorakozott hajadonokat, inkább mosolygok a történeten, hiszen nem tűnik annyira veszélyesnek ez a hagyomány, hogy a kerten át kelljen bujdokolni előle, sokkal inkább szórakoztatónak és viccesnek. Ahogyan az idei tavasz szeszélyes hangulata mellett is megőriztük a vidámságunkat, jókedvünket, hiszen a csapadék jót tesz a földeknek, a termésnek, s hogy messzebb ne menjek, itt, a kertünknek, a virágoknak is. Szükség van rá, még ha nem is szeretünk megázni. De így legalább a locsolásra sem kellett túl sok időt és vizet fecsérelnünk, több időnk jutott a locsolkodásra...

Meg aztán hozott jó híreket is az idei tavasz, olyanokat, amelyek a szomszédságunkban dúló, egyre aggasztóbb méreteket öltő háborús helyzetről érkező tudósítások mellett talán némi egyensúlyt is teremthettek az értékrendünkben, a tragikus események által egyébként nagyon is felkavart érzelmeinkben. Így például épp húsvéthétfőn jelentették be, hogy a Híd Kárpátaljáért összefogásban érkezett adományok összege meghaladta az egymilliárd forintot. Igazolva ezzel azt is, hogy nincs az az emberi szenvedés, amit ölbe tett nézzel tudnánk nézni. „Magyarország emberségből jelsre vizsgáljuk!” – közölte Szentkirályi Alexandra kormánybiztos.

Veresegyházon és Erdőkertesen – meg persze tulajdonképpen az egész régióinkban is – szépen gyűltek az adományok az elmúlt időszakban, folyamatosan indultak a szállítmányok térségünkben a rászorulókhhoz, akiknek a nehéz helyzetükben is megkönnyíthetik a hétköznapijait ezek a felajánlások. Kimondhatatlanul jó érzés egy ennyire segítőkész közösség tagjának lenni, amikor egymást tulajdonképpen nem is ismerve, s mégis együtt, összefogásban segítünk, mert segíthetünk. Kell ennél alaposabb ok vagy indok bármire is? Mert hát a bajban ismerszik meg igazán a közösség, az erejét akkor mutatja fel igazán, amikor összefogásra van szükség.

Ilyen célt igyekszünk szolgálni lapunkkal is, nemcsak a két települést, Veresegyházat és Erdőkertest, az itt élő emberek összefogását, közösségként felmutatott összetartását, egymás kölcsönös megismerését és megbecsülését, az itt és így kialakult lokálpatrióta szemléletmódot, hanem azt a felszabadult szellemiséget is, amelyben együtt örülünk a tavaszi esőnek, együtt dolgozunk a közösen elért sikerekért, lépésről lépésre haladunk előre, s amelyben az eredményeink immár nemcsak elvitathatatlanok, de – hazánk más térségeiből nézve – irigylésre méltók is, ahogyan ezt több, az elmúlt időszakban készült országos felmérés is kimutatta.

A rendszerváltoztatást megelőző időszakban, sőt, néhány évig még utána is, volt egyfajta negatív felhangja annak a szónak, hogy agglomeráció. Az elmúlt három évtizedben azonban ez teljesen a visszajára fordult, megváltozott, olyannyira, hogy az utóbbi tizenkét esztendőben már olyan eredményeket érhetünk el – együtt, közösségben, összefogással –, amelyek büszkeséggel tölthetnek el mindenkiket, akikben ott él legbelül a lokálpatriotizmus. Mert aki Veresegyház érdekében cselekszik, az veresegyházi, akár honnan származék is, sőt, még csak nem is feltétlenül fontos itt laknia, ha személyes kötődései mégis kiemelt fontosságúvá teszik számára a várost... Mert aki Erdőkertesen él és alkot, az erdőkeresi, akár milyen történelmi távolságba és földrajzilag akár milyen messzire nyúló családfát tudjon is összeállítani és felmutatni.

Magyarán: aki a közösséget tesz, akinek munkájában a közösség szempontjai és érdekei az elsődlegesek – az a közösség része!

Akárhova szóljon is a lakcímkártyája.

Folytassuk hát a megkezdett munkát egymás megismerésével, hogy a közösen elért eredményeinken túl egymásra is egyre büszkébbek lehessünk!

Szabó Palócz Attila

Otthonunk
Veresegyház Erdőkertes

Közéleti és kulturális magazin

Kiadja a Közép-magyarországi Régióért Alapítvány. Cím: 2120 Dunakeszi, Károlyi utca 1. E-mail: magazin@otthonunkveresegyhazerdokertes.hu
Felelős kiadó: Benkovics László Főszerkesztő: Szabó Palócz Attila. Szerkeszti a szerkesztői bizottság. ISSN 2786-3956

Lethenyi László: Mindig megvárom azt az eseményt, azt a pillanatot, amikor van értelme exponálni, amikor élet van a képen, mert akkor lesz mondanivalója

Veresegyház élő lelkiismerete

Nagyon szeretem a veresieket, mert nagyon kedvesek, segítőkészek, és örülnek, hogy dolgozom nekik – mondta el a lapunknak adott interjúban Lethenyi László fotóművész, aki immár évtizedek óta dokumentálja felvételeivel városunk mindennapjait, az itt élő emberek életét, illetve a legfontosabb helyi eseményeket. Elfogyasztott időközben sok-sok fényképezőgépet és három autót, hogy mindenhová odaérjen... A fotográfus több mint fél évszázados, kiemelkedő művészi tevékenységét tavaly, az augusztus 20-i nemzeti ünnepünk alkalmából a Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetéssel ismerte el az Emberi Erőforrások Minisztériuma. A rangos kitüntetést Rétvári Bencétől, az EMMI parlamenti államtitkárától vehette át. Lethenyi László most márciusban fejezte be a Veresegyház elmúlt egy esztendejét dokumentáló kiadványát, színes fotóalbumát, ami hamarosan a honlapunkon is elérhetővé válik majd. A vele folytatott őszinte és mély beszélgetés azért is volt különösen izgalmas és tanulságos, mert szemléletesen igazolta, hogy a művész tulajdonképpen Veresegyház élő lelkiismerete: évtizedek óta jelen van minden helyi eseményen, rendezvényen, így hát olyan kivételesen gazdag fotódokumentáció gyűlt össze neki köszönhetően városunk közelmúltjáról, amelyet közel s távol bármely más település megirigyelhetne. Veresegyháznak pedig egy csodálatos kincset jelent nemcsak ez a mérhetetlen gyűjtemény, hanem a számtalan pillanat is, amelyet lenszójén keresztül megörökített.

– Mióta fotózta Veresegyházát?

– Most lesz tizennyolc esztendeje. Nagyon sokat változott, fejlődött azóta a város, így az, aki két évtizeddel ezelőtt járt itt, ma már nem nagyon ismerhetne rá. Nagyon sokat haladt előre Veresegyház ebben az időszakban – azt kell mondanom, hogy csodálatos ez a fejlődés, amit itt tapasztaltam –, és ezt én fotókkal is tudom bizonyítani. A város népessége is nagyon megnőtt, ma már huszonegyszer lakják, amikor pedig én itt kezdtem dolgozni, akkor még alig volt tizenkétezer lakosa. Ez rohamos fejlődést jelent.

– Hogyan került Veresegyházra?

– Rengeteg riportot készítettem, bár akkoriban még kisiparosként dolgoztam, egy professzionális színes labort vezettem Pesten. Gyakran jártak be oda fotóriporterek, akik hozzám hozták kidolgozásra a filmjeiket. Megszoktuk, megismertük egymást, és egyre gyakrabban fordult elő, hogy amikor nem bírták a tempót, és nem jutottak el mindenhova, ahova pedig kellett volna, megkérdeztek, hogy lenne-e kedvem ezt vagy azt a munkát átvállalni tőlük. Én lettem az állandó beugrójuk, elégedettek voltak a munkámmal, és egyre több feladatot bíztak rám, s végül így váltam sajtófotóssá, kialakult egyfajta kapcsolatrendszerem. Rengeteg programot, rendezvényeket szerveztem, amelyeken sokat fotóztam, a fényképekből pedig albumokat készítettem. Már akkor is elsősorban az emberi pillanatképek érdekelték, ezért ezekkel kezdtem foglalkozni. S mint oly sokan mások is, én is szerettem volna kiköltözni a nagyvárosból. Sokat olvastam akkoriban arról, hogy Veresegyházon mennyi program van, néhányszor elmentem ezekre, bejelentkeztem, és végül beszéltem a polgármesterrel. Részben az ő biztatására nyitottam meg a Fuji laboromat a Fő téri üzletházban. Ugyanott működött az Átrium Galéria nevű kiállítóterem is. A boltomat azonban csak egy évig tudtam fenntartani, mert a labortechnikára aztán már nem volt szükség, annyira elterjedt a digitális technológia.

– Ez pedig mindent megváltoztatott?

– Ha nem is mindenben, de igen nagy változásokat hozott. Kelemenné Boross Zsuzsa volt akkoriban a Váci Mihály Művelődési Ház igazgatója, és ő kért meg, hogy fotózzam a kiállítás megnyitókat, és lassan elkezdtem így a városnak dolgozni. Öt évig teljesen ingyen csináltam mindent, s mivel a GE Power nevű amerikai cég is ott volt a közelben, amikor szükség volt rá, bejöttek hozzám onnan is például igazolványképet készíttetni. Egy ilyen alkalommal mondták, hogy tízen lennének, amire én úgy feleltem, hogy akkor nem is kell eljönni – bemegyek a gyárba. Nagyon megörültek ennek. Amikor megérkeztem, ott volt az igazgató is, akiről ugyancsak készítettem néhány pillanatképet miközben várakoztam. Ezeket is leadtam később az igazolványképekkel együtt, és ennek nyomán aztán behívtak, hogy fotózzam külön is az igazgató urat. Persze megcsináltam. Orosz Rita volt a titkárnő az igazgató mellett, és ő kérdezte meg akkor, hogy „holnaptól” vállalom-e a cég teljes körű fotózását, rendezvényeket, meg úgy nagy általánosságban mindent, ami a gyárral kapcsolatos. Rácsodálkoztam a kérdésre, de természetesen elvállaltam, és aztán tíz évig voltam a GE Power külső fotósa. Közben pedig továbbra is készítettem a városi fotókat. Miután 2007-ben lebetegedtem, a gyermekeim szorgalmazták, hogy költözzek be Budapestre, hogy a közelükben legyek. Amikor ezt közöltem a jegyzővel, akkor ő megnézte az addig készült munkáimat, majd azt mondta, hogy „Lethenyi úr, ezt ne hagyja abba”! Én időközben megszerettem a veresi embereket, nagyon jól éreztem magam köztük, nagyon sok rendezvényen vettem részt, mindenki aranyos és kedves volt, úgy mondanám, hogy befogadtak.

– Azt mondtuk az imént, hogy elterjedt időközben a digitális technika, és labormunkára egy idő után már nem volt szükség. Mennyiben változott meg időközben a fényképezés, mennyire alakult át a fotózás világa?

– Nagyon megváltozott a fotós szakma, ez ma már nem az a mesterség, amit én egykor a Magyar Távirati Irodánál kitanultam. Mint mondtam, én egy profi színes labort vezettem, és ha csak öt száza-

lékkal eltért a szín a megfelelőtől, az elvárttól, akkor már reklamációra számíthattam. Nagyon szigorú követelményeknek kellett megfelelnünk. Az MTI-nél nevelkedtem, és mindvégig a sajtónak dolgoztam.

– Milyen témák érdeklik leginkább a fotózásban?

– Elsősorban az emberek. Elfogyasztottam három-négy fényképezőgépet – részben a technikai követelmények változása, átalakulása miatt is – és három gépkocsit, miközben Veresegyháznak dolgoztam. Nagyon szeretem a veresieket, mert nagyon kedves emberek, segítőkészek, és örülnek, hogy dolgozom nekik. Éppen ezért tartottam fontosnak elkészíteni azt a dokumentációt is, amelyik a tavalyi veresegyházi eseményeket foglalja össze, színes képekkel, látványos formában, hogy egy ilyen ajándékkal viszonzzam az itt élő emberek szeretetét, és a megbecsülést, amit tőlük kapok. Úgy érzem, hogy sikerült egy értékes fotóalbumot összeállítani, amelynek a szerkesztésével már végeztünk, és bízom benne, hogy hamarosan nyomtatásban is a kezükbe vehetik.

Lethenyi László Veresegyház Képes Krónikája című oldalát a QR-kódot beolvasva tekinthetik meg olvasóink!

Szelidítések, avagy nagy sikert aratott a veresi kis herceg

„Jól csak a szívével lát az ember...”

A Veresi Ifjúsági Színház (VISZ) harminc fiatal színjátszója – a Színskála Stúdióval együttműködésben – március 28-án mutatta be Antoine de Saint-Exupéry A kis herceg című művét Ácsné Csáki Ildikó rendezésében. A közönséget sikerült „megszelidíteniük”, minden résztvevő nagyszerűen érezte magát ezen a csodálatos estén. Legközelebb Erdőkertesén láthatják őket május 6-án azok, akik szeretnének egy szép, az élet nagy kérdéseit felszínre hozó, szívhez szóló, felemelő élményben részesülni. Az alábbiakban Lethenyi László képriportját láthatják olvasóink.

„A kis herceg elment, hogy újra megnézze a rózsákat. – Egyáltalán nem vagtok hasonlók a rózsámhoz – mondta nekik. – Ti még nem vagtok semmi. Nem szelidített meg benneteket senki, és ti sem szelidítettetek meg senkit. Olyanok vagtok, mint a rókám volt. Ugyanolyan közönséges róka volt, mint a többi száz – meg százezer. De én a barátomná tettem, és most már egyetlen az egész világon.

A rózsák csak feszengetek, ő pedig folytatta:

– Szépek vagtok, de üresek. Nem lehet meghalni értetek. Persze egy akármilyen járókelő az én rózsámra is azt mondhatná, hogy ugyanolyan, mint ti. Holott az az igazság, hogy ő egymaga többet ér, mint ti valamennyien, mert ő az, akit öntözgettem. Mert ő az, akire burát tettem. Mert ő az, akit szélfogó mögött óvtam. Mert róla öldöstem le a hernyókat (kivéve azt a kettőt-hármat, a lepkék miatt). Mert őt hallottam panaszkodni meg dicsekedni, sőt néha hallgatni is. Mert ő az én rózsám.

Azzal visszament a rókához.

– Isten veled – mondta.

– Isten veled – mondta a róka. – Tessék, itt a titkom. Nagyon egyszerű: jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.

– Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan – ismételte a kis herceg, hogy jól az emlékezetébe vésse.

– Az idő, amit a rózsádra vesztegettél: az teszi olyan fontossá a rózsádat.

– Az idő, amit a rózsámra vesztegettem... – ismételte a kis herceg, hogy jól az emlékezetébe vésse.

– Az emberek elfelejtették ezt az igazságot – mondta a róka. – Neked azonban nem szabad elfelejtened. Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszeliidítettél. Felelős vagy a rózsáért...

– Felelős vagyok a rózsámért – ismételte a kis herceg, hogy jól az emlékezetébe vésse.”

(Antoine de Saint-Exupéry: A kis herceg – részlet;
Rónay György fordítása)

Tuzson Bence: Nagyszerű, szorgalmas emberek lakják a térségünket, egy példaértékű, igazi közösség, amely eredményeivel példát mutat az egész országnak

Döntés a békéről és a biztonságról

Az itt élő emberek, térségünk lakossága a békét és a biztonságot választotta, nemet mondott a káoszra, az acsarkodásra, és nemet mondott az elvek nélküli hatalmi törekvésekre – fogalmazott a lapunknak adott interjúban Tuzson Bence, térségünk országgyűlési képviselője, aki az április 3-i választásokon meggyőző fölénnyel kapott újabb négy évre mandátumot. Így továbbra is ő képvisel minket az Országgyűlésben. Mint mondta, az eddig elvégzett munka folytatására készül az előttünk álló időszakban, vagyis, ahogyan eddig is, úgy ezután is azon dolgozik majd, hogy régióink hazánk legdinamikusabban fejlődő térsége maradjon.

– Hogyan értékeli az eredményeket: Ön szerint milyen szempontok alapján döntöttek a választók, amikor leadták a szavazatukat?

– Az itt élő emberek a békét és a biztonságot választották, nemet mondtak a káoszra, az acsarkodásra, nemet mondtak az elvek nélküli hatalmi törekvésekre. Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek, aki szavazatával támogatta azt a közös munkát, amit az elmúlt években elvégeztünk, és hozzájárult ahhoz, hogy továbbhaladjunk azon az úton, amelyen elértük, hogy a Pest megyei 5-ös számú választókerület hazánk legdinamikusabban fejlődő térségévé váljon. Ez egy olyan meggyőző eredmény, amelyet nem érthetünk volna el összefogás és együttműködés nélkül, és amit mindenképp meg kell őriznünk a továbbiakban is. Együtt szeretném megköszönni mindenkinek, aki munkájával és igyekezetével segítette a közös sikerünket!

– Hogyan látja térségünk további esélyeit és lehetőségeit, milyen fejlesztéseket tervezhetünk?

– Térségünket nagyszerű, szorgalmas emberek lakják, egy példaértékű, igazi közösség. Munkámmal mindig is az volt, és továbbra is az a célom, hogy az itt élő kicsik és nagyok mindennapi életét szebbé és jobbá tegyem. Ezért dolgoztam, és a jövőben is ezért fogok mindent megtenni. Mert a bizalmat bizony minden egyes nap ki kell érdemelni! A további fejlesztések irányait az elmúlt évek eredményei tulajdonképpen már kijelölték számunkra, az egészségügyi és oktatási, közlekedési fejlesztéseket kell továbbvinnünk, úgymint például az elkerülő út megépítését, bölcsődék, óvodák és iskolák építését – több ilyen beruházás már folyamatban is van régióinkban, gondoljunk csak az ország legnagyobb oktatási beruházására, a Diáknyegyedre vagy itt Veresen a Kálvin Téri Református Általános Iskola további bővítésére, megújítására. Mindemellert nagy hangsúlyt fektetünk a zöld beruházásokra is, a természet- és környezetbarát fejlesztésekre. Körzetünk egy nagyon tudatos közösség, a fiatalok és a fiatal családok igénylik a környezetkímélő megoldásokat, a természetbarát szempontokat.

– Mit tart a választások legfontosabb tapasztalatának?

– A választásokon is bebizonyosodott, hogy az itt élők ragaszkodnak ahhoz, hogy térségünkben továbbra is adott legyen a mindennapok nyugalma, az alkotó munka, a tervezhető és kiszámítható jövő. Pontosán tudják az emberek, hogy csak békében lehet építkez-

ni, fejlődni. Éppen ezért továbbra is elsődleges szempont számunkra, hogy Magyarország kimaradjon a szomszédságunkban folyó háborúból, és hogy megőrizzük a stratégiai nyugalmlunkat. Segítjük a bajbajutottakat, befogadjuk és ellátjuk a menekülteket, de nem küldünk sem katonákat, sem fegyvereket Ukrajnába. A béke megőrzése a további fejlődésünk és az elért eredményeink megőrzésének garanciája. Én pedig minden erőmmel azon vagyok, hogy folytassuk a közös munkát, nagyon sok feladat áll még előttünk.

FEJEZETEK KÖZÖSSÉGÜNK MÚLTJÁBÓL

A Veregyházi asszonykórus a Pop-meccs gálán

A Kertészeti Egyetem Klubjában – vagyis a közbeszédben elterjedt, rövidítésben használt nevén, a KEK-ben – tartották meg Budapest XI. kerületében, a Villányi út 29-43. szám alatti épületben a Pop-meccs gálát 1986. február 8-án. A kép előterében Janicsák István, a Z'zi Labor együttes énekesé látható, mögötte a Veregyházi asszonykórus. *(Forrás: Fortepan / Szalay Zoltán)*

Ásatások a veresegyházi Templomhelyen

(Részlet Mesterházy Károly Településásatás Veresegyház-Ivacson című tanulmányából)

„1974-75-ben Veresegyház község belterületének DNy-i peremén hétvégi telkek kimérésével új üdülő övezet kialakítását kezdték meg. Ezen a területen, a Folyás és a Sződ-Rákosi patak között fekvő homokhátságnak a Budapest-veresegyházi vasútvonaltól D-re eső részén, amelyet a régi gazdák Ivacsok néven ismertek, egy kisebb területet Templomhelynek neveztek. A Folyás magas partjának e kiemelkedő részén a szántásban sok kötöredék és malter jelezte egy épület helyét. Az egykori szántók még beépítetlen felszínén Árpád-kori cserepeket lehetett találni. A parcellázásokkal egyidőben amatőr helytörténetkutatók ásatásba kezdtek a Templomhelyen. A jelenségek bonyolultsága, kő alapfalak hiánya, és így kutatásuk eredménytelensége láttán felhagytak az ásással, majd értesítették a Nemzeti Múzeumot a lelőhelyről. A személyes kapcsolatok megteremtése után a helytörténeti kutatásokat a községi tanács rendszeresen támogatta.¹

A felparcellázott területen 1976-ban kezdtük meg az ásatásokat (MESTERHÁZY 1977, 271). A helyszín a Harangkút és Ivacs utca sarkán levő telek, a Magyar Pamutipar Horgászegyesületének tulajdona, helyrajzi száma 3824. A kő és maltertörmelékkel felszínen az amatőr kutatók 3 5X5 m-es szelvénye látszott, de ezek közül csak a keleti mélyedt le 130 cm-re. Ez, mint később kiderült, a templom apszisának DK-i oldalát tette tönkre. Az épület falainak meghatározására két É-D-i irányú kutatóárkot ástunk, melyekben jól meglátszott a kiszedett kőfalak széles alapárka. A templom belsejében viszonylag bolygatatlan homokos barna talajt találtunk, amelyben nem voltak sírok. Ezért az első kutatóárkot É felé meghosszabbítottuk, de itt sem kerültek elő csontvázak. A továbbiakban megkíséreltük szelvényes módszerrel feltárni a templom alapfalmaradványait. Miután kiderült, hogy a kiszedett falak viszonylag nagy méretű templomot jeleznek, a szabályos szelvénykialakításról lemondtunk. Részben a korlátozott anyagiak, részben a munka ütemét lecsökkentő földátka-rolások miatt csak a legszükségesebb mértékig ástuk ki a szelvényeket, és így alakult ki a feltárás szabálytalan határvonala. Feltárásunk módszere – Kovalovszki Júlia és Parádi Nándor tanácsa nyomán – a felület 60-80 cm mélységben való megnyesése után a rendkívül széles sávban jelentkező, törmelékkel betöltött alapárkok kitisztítása volt. Ezáltal kirajzolódtak az alapfalak árknál jóval szélesebb, teknős »alapárkok«, melyeknek szélessége 140-150 cm, és mélysége 140-160 cm volt (4. kép 1-2). A második kutatóárkba már a templom Ny-i zárófalának belső oldala is beleesett, de ez csak a szelvényes feltárásnál derült ki. Végeredményben a templom szentélyének északi felét, a templom hajóját és a nyugati falhoz csatlakozó torony déli oldalát határozhattuk meg. Az apszis DK-i oldalát az amatőr beásás, a torony északi felét pedig a falak kőanyagának kibányászói tették tönkre. A templom falai kizárólag kőből épültek, téglatöredékek nyomát sem találtuk. Az alapfalaknak csupán egy méteres szakaszát

találtuk meg, a templomhajó ÉNy-i sarkát, ahol az alapfal vastagságát 105 cm-nek mértük. A fal belső szöglete épen maradt, de az egész tömb 45 fokos szögben észak felé dőlt (4. kép 1; 3-4). Ez az ÉNy-i falsarok mellett levő nagy és mély gödörrel együtt arra utal, hogy a falak ledöntése a fundamentum aláásásával kezdődött. Az alapfalakat módszeresen kibányászták, melynek során a bontási árkok a falak mindkét oldalán megbolygatták a talajt. A kibányászott kövek helyére befolyt a laza homok, s így alakultak ki a rendkívül széles és kissé teknős alapárkok.

A feltárás folyamán csupán három gyermek sírt találtunk, felnőtt temetkezésnek semmi nyoma nem volt.”

(*Communications Archaeologicae Hungariae*, 1983)

4. kép A templom kiszedett alapfalai az ÉNy-i sarokkal
Abb. 4. Die ausgebeuteten Grundmauern der Kirche mit der NW-Ecke

¹ Az ásatások anyagi fedezetét Pásztor Béla, a Nagyközségi Tanács V. B. elnöke biztosította. A feltáró munkában nagy segítségemre volt Horváth Lajos, aki helytörténeti kutatásai során a lelőhelyet felfedezte és a későbbiekben az építkezéseket is figyelemmel kísérte. Támogatásukat e helyen is megköszönöm. [Eredeti lábjegyzet Mesterházy Károly írásából]

Településtörténeti kutatások Veresegyház határában

„Veresegyház neve a régészeti szakirodalomban nem tartozik az ismertek közé. Az 1971-ben megtalált éremlelet előkerüléséig régészeti szempontból gyakorlatilag terra incognitának számított. 1970-től azonban tervszerű településtörténeti kutatások kezdődtek a község déli határában. A topográfiai munkák újabb területre való kiterjesztésével a régészeti lelőhelyek felderítése és feltérképezése is megkezdődött. A következőkben felsoroljuk az általunk kutatott fontosabb lelőhelyeket. A földrajzi meghatározások mellett röviden jellemezzük az ásatások és terepjárások anyagát, majd a felvetődő időrendi és településtörténeti kérdéseket foglaljuk össze.”

(Mesterházy Károly – Horváth Lajos: *Településtörténeti kutatások Veresegyház határában* – részlet, *Archeológiai Értesítő*, 1983/1. szám)

Hogyan válasszunk jó bort?

A borokról sokszor hallunk nehezen értelmezhető meghatározásokat, amelyektől nem ritkán megretten az, aki nem végzett el valamilyen borkurzust. Nem kell azonban borszakértőnek lenni ahhoz, hogy szeressünk és élvezzünk egy-egy pohár bort, hiszen néhány egyszerű tudnivaló birtokában könnyebben tudunk választani a boltok polcairól, valamint élvezetesebbé is tudjuk tenni az italunkat. Borismereti sorozatunk negyedik részében segítünk megkülönböztetni a valódit a hamistól.

Mióta az emberiség bort készít, a világ bármely pontján előfordulhatnak olyan változatok, amelyeket kisebb-nagyobb mértékben feljavitának azért, hogy azok finomabbak – ezáltal pedig kelendőbbek – legyenek a fogyasztók számára. Annak érdekében, hogy ne „mérgezzük” szervezetünket, és hogy másnap ne fejfájással ébredjünk, érdemes minőségi bort fogyasztani.

Nem győzzük hangsúlyozni a tudatos és minőségi borfogyasztás fontosságát! De mi alapján döntünk a boltok polcai előtt tétován állodgálva, ha kiváló minőségű bort szeretnénk vásárolni?

A borral régebb óta komolyan foglalkozókban felmerül a kérdés, hogy egyáltalán vásároljunk-e bort szupermarketben. Természetesen vehetünk a vegyesboltban is, viszont sokkal könnyebb helyzetben vagyunk, ha borszaküzletbe megyünk, ahol szakképzett

eladók segítenek a döntésben, és egészen biztosan nem kapunk hamisítványt.

Sajnos az ár önmagában nem döntő tényező a bor valódiságát illetően, de azért azt elmondhatjuk, hogy a boltok alsó polcairól, párszáz forintért nem érdemes bort venni, mert úgysem fogjuk élvezni. Hódítanak az ezer forint alatti külföldi borok is, azonban viszonyuljunk óvatosan ehhez a szegmenshez is! Ha ugyanis levonjuk a palack, a címke, a dugó, a szállítás, a kereskedő költségeit, akkor olyan csekély összeg marad, amennyiből természetes úton szinte lehetetlen egy palack tisztességes bort előállítani. Egyébként is mindig figyeljünk arra, hogy a szőlő származási helye és a bor palackozási helye között ne legyen nagy távolság!

Alapvetőnek tűnhet, de nem az: üvegpalackos bort vásároljunk! Kerüljük a PET palackban forgalmazott borokat, mert szinte kizárt, hogy az ital képes ezekben megőrizni a minőségét. Vásárlás előtt feltétlenül tanulmányozzuk át a címkét is, mert az is az igényességről tanúskodik. Ha a palackban valódi bor van, akkor a címke sem lesz foszladozó, ferdén, sebtében felragasztott, elírásoktól hemzsegető. A lelkiismeretes gyártók ezen sosem spórolnak!

Érdemes olyan bort választani, amelynek címkéjén származási helyként Magyarország van megjelölve, és a termelő, gyártó is korrektül adja a nevét a termékhez, nem bújik egy fantázianév mögé. Keressük meg a címkén a borvidék jelölését, és ha szerepel mellette az „oltalom alatt álló” jelző, akkor az minőségi garanciát is jelent.

Amennyiben szupermarketben vásárolunk, mindig keressük a frissebb évjáratokat, hiszen ezek nem hanykolódhatnak régóta a polcokon, vagy a raktárak mélyén.

A dugót természetesen nem tudjuk a boltban ellenőrizni, de otthon figyelni kell rá. A jó bort nem palackozzák műanyag dugóval. A minőségi bor parafa dugója gyümölcsillatú és semmiképpen sem áraszt dohos szagot. A parafa minősége eltérő lehet, de ha a dugó felbontáskor szétmorzsolódik vagy eltörik, akkor a gyártó spórolt ezen is, és ez már felveti annak a gyanúját, hogy talán a boron is. A bor bizalmi kérdés, neves gyártók az ilyet nem engedik meg maguknak. A csavarzár korábban egyet jelentett az alacsony minőséggel, ez ma már nem igaz, komoly borokat is zárnak le ily módon.

Illatban könnyen gyanút foghatunk, ha kellemetlen, festék- vagy ázott kartonpapírszagú, de gyanús lehet az is, ha nem érzünk semmit. Ízében bajt jelent, ha keserű, gejl, rothadó gyümölcsökre emlékeztető, vagy ha összerántja a szánkát. Kevesen tudják, de az édes borok ízet könnyebb utánozni aromákkal, a száraz bor már önmagában nagyobb garancia lehet a minőségre.

Ha tetszik a bor színe, kellemes az illata, és még ízlik is, akkor valószínűleg jó minőségű bort választottunk!

Nemesbor (Jókó Csaba rajza)

Zsohan: élet, étel, érzés

Ha hekk, akkor Erdőkertes. Óriási és töretlen a sikere a Zsohan frissen sült halának. Hozzá tartozik, hogy három éve a település első éttermeként nyílt meg a vendéglő. A hely fiatal tulajdonosai nem csupán az ételekhez értenek, de elkötelezett erdőkertesiek is. Lelkes szervezői az immáron hagyományosnak tekinthető kocsonya- és lecsófesztiválnak, valamint a karácsonyi étekadó nevű jótékonyági akciónak is.

Hollósi Zsolt nevét sokan ismerik. Édesanyja régóta önkormányzati képviselő, a faluház könyvtárosa. Édesapja is népszerű focis körökben: évtizedekig volt az Erdőkertesi Sportegyesület technikai vezetője. Zsolt is itt, a településen alapított családot és nyitotta meg első éttermét. Legyen szó bármilyen közösségi eseményről, télűző kocsonyafesztivál vagy nyárzáró lecsófesztivál, a két fiatal főztje biztosan versenyyőztes, s egyben kelendő finom fogás.

Pedig nagyon máshogy indult a fiatal pár élete: Zsolt, örökölvé édesapja labdarúgás iránti szeretetét, versenyszerűen focizott, mellette pedig közlekedésgépésznak tanult Vácott. A vágya azonban a vendéglátás volt, így megpróbálkozott egy fővárosi szakközépiskolával, ahová fel is vették. Szakácsként a Béke Hotelben kezdte, majd a veresegyházi Holdfény Étteremben folytatta pályafutását. Azt mondja, itt tanulta ki a vendéglátás csínját-bínját, az alapanyagok beszerzésétől a főzés legféltettebb titkain át az üzletvezetésig.

Társa, Sallai Erika hajózási technikumba járt, szállítmányozást tanult, de Zsolt mellett találta meg a helyét. Sőt, Erika volt az, aki arra bátorította Zsoltot, hogy valósítsa meg álmait.

Évekig spóroltak, hogy megnyissák első éttermüket. Azt mondják, mások házat vesznek, majd vállalkozást indítanak, ők fordítva tettek: előbb vágtak bele a cégalapításba, üzletnyitásba, és kivárik, hogy legyen pénzüik saját otthonra.

Noha a koronavírus-járvány némiképp keresztülhúzta a számításaikat, ők nem adják fel: folyamatosan újratervezik koncepciójukat, kínálatukat. A hekk például régi nagy kedvence az erdőkertesieknek, de óriási a keletje a trendi halas Fish&Chips menünek is a káposztából készült Coleslaw salátával. A másik favorit a tztatzikis gírosz, vagy a tejbegrízes pohárkrém.

„Az emberek ki vannak éhezve a jóra, az újra. Mi csak azal terveünk, amit mi is jó szájjal elfogyasztanánk, és tudjuk, hogy mennyire fontos a változatosság. Nagyon hálásak vagyunk a településünkön élőknek, hogy kitartanak mellettünk és szeretnek bennünket” – mondta lapunknak Hollósi.

Talán nem véletlen, hogy cserébe a tulajdonosok szinte folyamatosan újdonságokon török a fejüket. Nyáron közös bográcsözásra várják a különféle baráti társaságokat, de tervezik nyílt téri pizzakemence felállítását is, és persze hűsítő finomságokkal is készülnek a hamarosan ránk köszönő nyári szezonra.

Addig is azonban ne feledkezzünk meg azokról sem, akik az újdonságok mellett inkább a mindennapi főzést választanák ki: a Zsohan kínálatában ők is többféle menüből válasszhatnak és rendelhetnek.

Zsohan gírosz

Hozzávalók három fő részére:

1 kg filézett csirkecomb	3 dl tejföl
só	3 dl joghurt
bors	paradicsom
gírosz fűszerkeverék	hagyma
jégsaláta	hasábburgonya
kígyóuborka	olaj a sütéshez

Elkészítése:

A filézett csirkecombokat csíkokra vágjuk, bepácoljuk sóval, borssal és gírosz fűszerkeverékkel, majd serpenyőben aranybarnára sütjük. Közben a jégsalátát, paradicsomot és hagymát apróra vágjuk, összekeverjük. A hasábburgonyát olajban megsütjük, az olajtól lecsöpögtetjük. Tálaláskor ez kerül legalulra, erre rétegezzük a salátát, majd az elkészült húst.

A legvégén a tztatzikit állítjuk össze. Apró lyukú reszelőn aprítjuk szálasra a kígyóuborkát. Sózzuk, levét kézzel kinyomkodjuk. Fele-fele arányban tejföllel és joghurttal hígítjuk, majd a hús tetejére halmozzuk.

Kínáljuk tepsiben sült petrezselymes krumplival, aminek titka, hogy ne főzzük meg előre a burgonyát, majd alaposan hintsük meg valódi, metélt petrezselyemmel.

Folytatódnak a fejlesztések Erdőkertesén

Az Erdőkertesén folyamatban lévő és a településen tervezett újabb fejlesztésekről egyeztetett április 14-én Tuzson Bence, térségünk országgyűlési képviselője Pásztor László polgármesterrel. A munka folytatódik Erdőkertesén is – nyilatkozta lapunknak a találkozó után Tuzson Bence.

Előreláthatólag szeptember 1-jén nyílik meg az új református óvoda, a bölcsőde építését pedig még ebben az évben elkezdjük – közölte az önkormányzati honlapon Pásztor László polgármester. Mint írta, évente több mint száz erdőkertesi gyermek születik, ezért nagyon fontos a település számára ez a fejlesztés. „A kiviteli tervek készen állnak, tehát már a tervezéssel sem megy az idő, a közbeszerzési eljárást minél hamarabb el akarjuk indítani” – közölte a polgármester a Tuzson Bencével közös helyszínbejárás után. A bölcsőde a Fő út 187. szám alatti önkormányzati ingatlanon valósul meg.

A bölcsődeépítéssel az a célunk, hogy az édesanyáknak ne kelljen választaniuk a család és a munka között – nyilatkozta lapunknak Tuzson Bence: „Egy szülő számára nincs fontosabb, mint hogy amíg ő dolgozik, legfeljettebb kincse, a gyermeke szép, biztonságos és minden igényt kielégítő körülmények között töltsse el az időt. Pásztor László polgármester úrral újabb közös nagy munkánk eredménye, hogy Erdőkertesén ötvenkét férőhelyes intézményt építünk. Meggyőződésem, hogy ez hatalmas segítséget jelent majd a kisgyermekes szülőknek. Ötgyermekes édesapáként számomra különösen fontos a családok támogatása, megerősítése. Minden egyes nap azért dolgozom, hogy a körzetünkben élő családok számára bölcsőde-, óvoda-, iskolafejlesztésekkel biztosítsuk a mindennapok nyugalmát, a biztonságos, tervezhető jövőt. Ezért is tartom hatalmas közös sikernek és egyben szívügyemnek az erdőkertesi bölcsőde építését” – mondta lapunknak Tuzson Bence.

Zárva tart a Termálfürdő

Korszerűsítés és medencefelújítás miatt április 19-től öt héten át átmenetileg zárva tart a Veresegyházi Termálfürdő. Az üzemeltetők a vendégek szíves türelmét kérik annak érdekében, hogy megújult, a mai kornak megfelelő, kényelmes medencével várhassák vissza őket. Mint közleményükben írták, a zárattartás ideje a munkálatok menetének függvényében változhat.

Megváltozott a lomtalanítás rendje

A DTkH Nonprofit Kft. a lomtalanítást évente ingatlanonként térítésmentesen egy alkalommal két köbméter mennyiségben házhoz menő rendszerben végzi Erdőkertesén, amit a lakosság 2022-től egész évben igénybe vehet. Igénylést kizárólag a szerződött, közüzemi díjhátralékkal nem rendelkező ingatlanhasználók nyújthatnak be. Jelentkezni telefonos ügyfélfogadási időben a 06 28 561 200 telefonszámon lehetséges a 4-es menüpont kiválasztásával.

Lomtalanítás során a következőket szállítják el: bútorok (asztal, szék, szekrény, ágy, komód stb.); egyéb, fából készült tárgyak, amelyek a méretük miatt nem férnek el a hagyományos gyűjtőedényben; szőnyegek, padlószőnyegek; matracok, ágyneműk, textilek, ruhane-műk; műanyagok (linóleumok): padlók, kerti bútorok, műanyag medencék, műanyag játékok; személygépkocsi-, kerékpár- és motorkerékpár-gumiabroncsok (ezekből háztartásonként maximum négy darab helyezhető ki).

Nyolcéves kisfiú születésnapján intézkedtek a veresegyházi rendőrök

Barátaival gyűlt össze Marcell, az ünnepelt április 2-án, az összejövetel jó hangulatban kezdődött, amikor váratlanul megszólalt a kapucsen-gő, pedig több vendéget már nem vártak, ezért kíváncsian dugták ki fejüket a srákok. A veresegyházi egyenruhások voltak olyan bátrak, hogy becsengettek – tudósított az „esetről” a Police.hu. A rendőrök azonban nem hivatalos ügyben érkeztek, hanem a születésnap nagynén-jének kérésére látogatták meg a kisfiút. Mint a rendőrségi honlap tudósításából kiderült, az egyenruhások nem tudták és nem is akarták elhárítani a nagynéni kérését – aki meglepetésnek szánta az „akciót” –, és szívesen teljesítették azt. A születésnapot ünneplő fiúknak leesett az álluk, amikor kiderült, hogy nem csak a szemüknek, de a kezüknek is mindent szabad: az „intézkedés” során beülhettek a szolgálati járműbe, nyomogathatták, tapogathatták, kipróbálhatták a felszerelést.

Ismerjük meg egymást még jobban

Két település, két keresztrejtvény

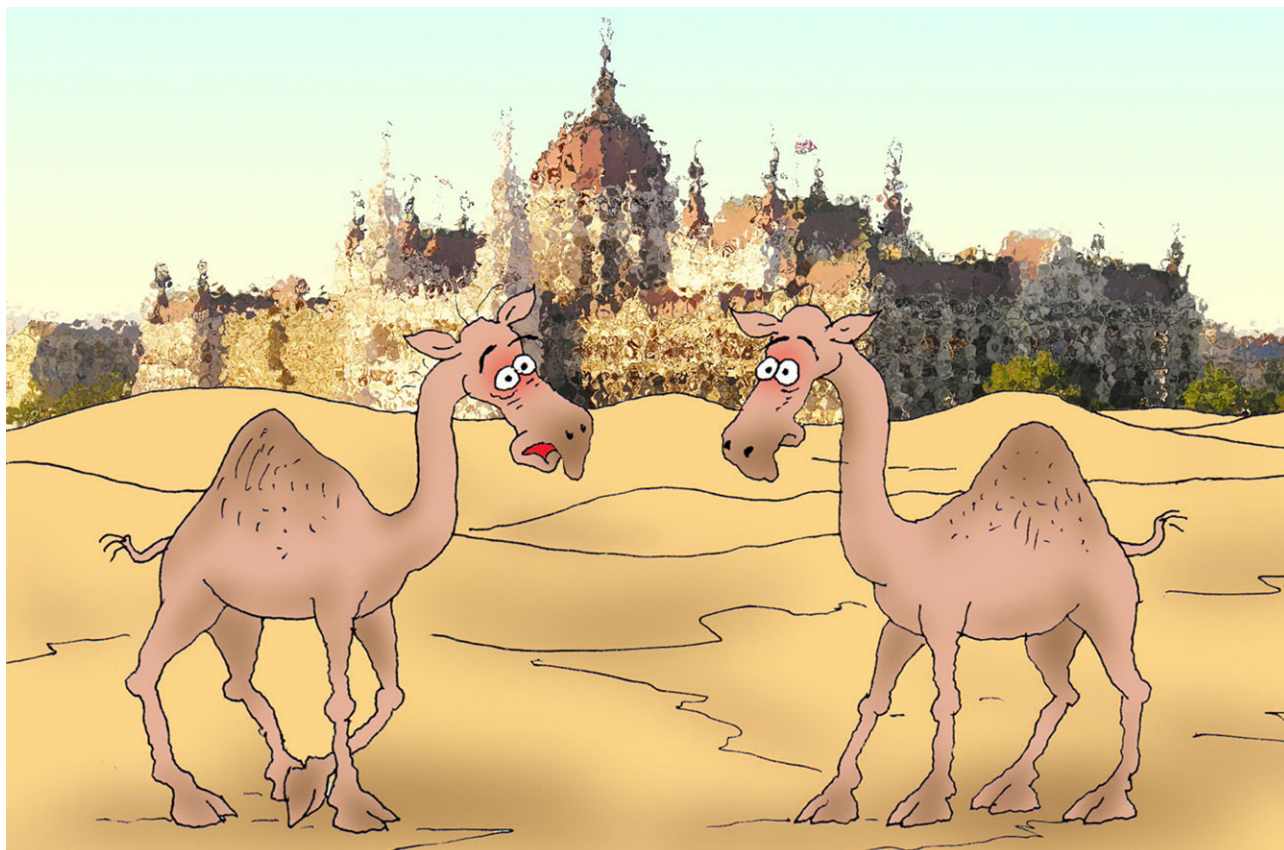
Habár Erdőkertes – a korabeli Erdőváros – 1956-ban levált Veresegyházról, a két, csaknem hetedik évtizede önállóan működő település között továbbra is szoros a kapcsolat, ezer szállal kötődnek egymáshoz, amelyek egyike éppen lapunk – az Otthonunk. Afféle összekötő kapocs szerepét is be kívánjuk tölteni. Ezért egy-egy keresztrejtvényben egy-egy érdekességet idézünk most fel a két településsel kapcsolatban, megfejtésként ezeket várjuk olvasóinktól a magazin@otthonunkveresegeyhazerdokertes.hu címre. Beküldési határidő: május 15. A helyes megfejtők között három értékes könyvjutalmat sorsolunk ki! Kérjük olvasóinkat, hogy a nyeremények kézbesítésének megkönnyítése érdekében az e-mailben adják meg pontos postacímüket és telefonszámukat. Ahhoz, hogy részt vehessenek a sorsoláson, elég az egyik megfejtést beküldeni, de aki mindkettőt beküldi, nagyobb eséllyel pályázhat a nyereményre.

		◆	INDIÁN NÉP	MACSKA, ANGOLUL	VEGYJEL HIGANY	NEWTON RÖVIDEN	SZÓBAN ÁBRÁZOLÓ	◆
1		▶						↙ E
REAGENS RÉSZEI!						AZ ELBA KÖZEPEI!		
BÁSTYA KÖZEPEI!					MADAME, RÖVIDEN			
AZ ÚT JELE					AMORF			
◆	2	A FLUOR VEGYJELE	ÉTELIZESÍTŐ KÖLTŐ (ENDRE)		GERMÁN ISTEN			
NÉMET TGM-MÁRKA					GYORSÚSZÓ (WALTER)			
ELŐTAG: PETA-		DECILLITER				FÉLHANG!		
		LITER				MAJDNEM OTT!		
◆	LO							◆

Keresztrejtvényünkben Veresegyház öt testvértelepülése közül kettőnek a nevét rejtettük el, segítségként ezek egyikének címere látható a négyzetrács bal felső sarkában

		◆	LÁGY	AZ EGYIK ÓCEÁN	PARIPA	OMÁNI AUTOJEL	TEKINTETES, RÓV.	◆
1		▶						↙ A
ELŐ-ELLENTÉTE						TOJÁS NÉMETÜL		
HEKTOLITER RÖVIDEN					RENDBEN	ÜLEDÉKES KÖZET		
SZÓRMÉS BŐR					RÓMAI 6			
◆	2	INDULATSZÓ	FINN FÉRFINEV SULT, MÁSKÉPP				RUHAMÉRET	
HÁTÁRA JEGYEZ					ROBOTGÉP MÁRKÁJA			KORSZAK-HATÁROK!
OXIGÉN VEGYJELE		MEGSEBEZ			VEGYJEL: RUBIDIUM			
		ELEKTRON JELE				RÓMAI EGYES	KAMBODZSA AUTOJELE	
◆	LH					A SUGÁR JELE	CSODÁLKOZÓ HANG	

A 20. század elején a Váci Püspökség birtokértékesítése nyomán két nagybirtok alakult ki a mai Erdőkertes területén, keresztrejtvényünkben ezek nevét rejtettük el

Hóguta

Az internetes mémvilág üdvözetével

„Az a baj az interneten terjedő idézetekkel, hogy nem tudjuk róluk megállapítani, valódiak-e.” (Petőfi Sándor)

Egyszer

– Kérem – kérdi aggodalmas arccal az egyik utas a kapitányt a világkörüli úton –, az ilyen luxushajók, mint ez is, gyakran elsüllyednek?
– Ááá, csak egyszer...

Vizsga

– Professzor úr, nekem ez a vizsga nagyon fontos, bármit megtennék, hogy sikerüljön.
– Bármit?
– Bármit!
– Akár tanulna is?

Mi lett belőle?

Petőfi Sándor március 16-án bemegy a Pilvaxba.
– Szia, Sanyikám, sört unicummal, ahogy szoktuk? – harsan fel a pincér.
Petőfi a fejét fájlalva válaszol:
– Jaj, hagyd! Láttad tegnap is, hogy mi lett belőle...

Szép is, piros is

– Halló, tűzoltóság? Kérem, jöjjenek gyorsan, ég a házam!
– És hogy jutunk el Önhöz?
– Miért? Már nincs meg az a szép piros autójuk?

Abrosz

– Hé, pincér! – kiabál a vendég az étteremben. – Ez az abrosz olyan koszos, hogy rajta van az egész étlap!
– És választott már, uram? – kérdi a pincér.

Pontosság

– Pista bácsi, vegye tudomásul, hogy a bankban a pontosság ugyanolyan fontos, mint a katonaságnál – korholja a bankigazgató a biztonsági őrt, aki már sokadjára késett el a munkából. – Volt maga katona?
– Igen, kérem, voltam.
– No és mit mondott magának az ügyeletes tiszt, amikor késve ment be a kaszárnyába?
– Azt, hogy alezredes úr jelentem, a zászlóalj felsorakozott.

Babona

– Ugyan már, ki hinné el, hogy a fekete macska szerencsétlenséget hoz?
– Az összes egér!

A remény hal meg utoljára

(Jókó Csaba rajza)

Találkozás

Két egykori osztálytárs találkozik huszonöt évvel az érettségi után. Nagyon megöriülnek egymásnak, majd az egyikük így szól:
 – Ezer éve nem láttalak! Gyere, ülünk be valahova, igyunk egyet, és beszéljessünk! Gondolom, neked is sok mesélnivalód van...
 Mire a másik:
 – Rendben, de ne feledd, hogy a legutóbb is én fizettem!

Gyakorlás teszi...

Az ifjú zenésztehetség kiváló állást kap Ausztráliában, a Sydney-i Operaházban. Talál egy olesó albérletet egy társasházban, és nagy örömmel beköltözik. Néhány héttel később aggodva hívja fel az édesanyja, hogy érdeklődjön, milyen az új hely, hogy érzi magát a fia.

– Furcsa szomszédaim vannak, anya – meséli a fiú –, a fölöttem lakó egész nap a padlón fekszik, és jajveszékkel. A bal oldali szomszédom naphosszat zokog, a jobb oldali meg veri a fejét a falba, és úgy kiabál.

– Jaj, drága fiam, akkor nem érezheted túl jól magad egy ilyen környezetben – aggodalmaskodik az anyuka.

– Jaj, ne is mondd, anya, én inkább ki sem mozdulok a lakásból – válaszol a fiú. – Egész nap csak gyakorolok a skótdudámon.

Riasztó

– Magát miért börtönözték be? – kérdi a büntetés-végrehajtási intézménybe kilátogató gyóntató az egyik rabtól.
 – A hitem miatt, atyám!
 – Hogyan?! – döbben meg a pap.
 – Azt hittem, ki tudom rabolni a bankot, mielőtt megszólal a riasztó.

Ipszilonos

– Akinek th-val, y-nal vagy valamilyen különleges módon írják a nevét, mindenképp szóljon előre – mondja a helyettesítő tanító az osztálynak.

Az egyik fiú jelentkezik:

– Én y-nal írom a nevemet.

– Igen?! És hogy hívnak?

– Nagy Pál.

Tanfolyam

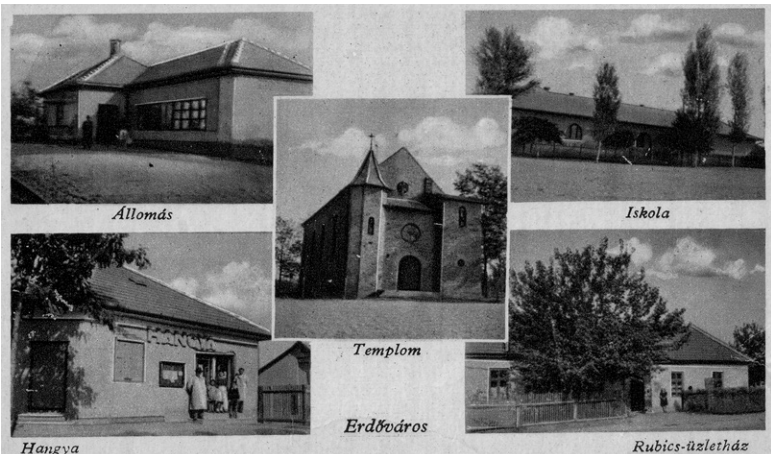
– Befizettem egy reinkarnációs tanfolyamra, kicsit drága volt, de úgy voltam vele, hogy egyszer élünk...

Erdővárosi képeslapok

Vasútállomás.

Allomás

Iskola

Templom

Erdőváros

Hangya

Rubics-üzletház

Erdőváros.

Rk. elemi iskola.